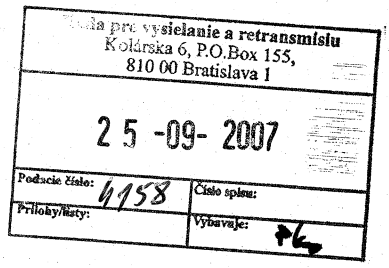
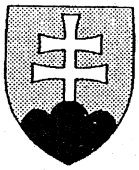
Najvyšší súd
Slovenskej republiky

3 Sž 20/2007

Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť
dňa 25.9.2007
Najvyšší súd Slovenskej republiky
dňa 24. OKT. 2007

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Idy Hanzelovej a JUDr. Jany Zemkovej PhD. v právnej veci navrhovateľky: **Slovenská televízia**, Mlynská dolina, Bratislava, proti odporkyni: **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, Kolárska 6, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. RP/342/2006 zo dňa 19.12.2006, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky **m e n í** rozhodnutie odporkyne č. RP/342/2006 zo dňa 19.12.2006v časti výroku o výške uloženej pokuty tak, že navrhovateľka je **p o v i n n á** zaplatiť pokutu vo výške 2 000 000 Sk.

Navrhovateľke sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a** .

O d ô v o d n e n i e

Navrhovateľka podala včas odvolanie proti rozhodnutiu odporkyne č. RP/342/2006 zo dňa 19.12.2006, ktorým uložila navrhovateľke povinnosť zaplatiť pokutu určenú podľa § 64 ods. 1 písm. b/ v spojení s § 67 ods. 5 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon) vo výške 4 000 000 Sk z dôvodu porušenia povinnosti ustanovenej v § 35 ods. 6 zákona, že zaradila reklamu počas programu Slovensko hľadá Superstar 2, ktorý bol vysielaný dňa 27.01.2006 o cca 20.06 hod. Odporkyňa svoje rozhodnutie zdôvodnila tým, že podstatná časť predmetného programu bola pripravená redakčne dopredu, tzn. nebola vysielaná naživo a nešlo teda o prenos z podujatia. Podľa jej názoru nešlo ani o program zložený zo samostatných častí, avšak je názoru, že prestávky v monitorovanom programe opodstatnené neboli, boli vytvorené výhradne so zámerom odvysielania reklamných blokov, upútavkových blokov a sponzorských odkazov. Takto vytvorené prerušenia preto nemôžu odôvodňovať aplikáciu zákonnej výnimky pre zaraďovanie reklamy vysielateľom na základe zákona uvedené v § 35 ods. 2 zákona. S prihliadnutím na skutočnosť, že žiaden zo spevákov nevystúpil v danom vysielaní naživo, ale zo záznamu,

viedlo odporkyňu k záveru, že išlo o vedomé porušenie predmetného ustanovenia zákona a z tohto dôvodu uložil navrhovateľke pokutu vo výške 4 000 000 Sk podľa § 67 ods. 5 písm. c/ zákona, pričom jej výšku odôvodnili závažnosťou predmetného právneho deliktu mierou zavinenia, trvaním správneho deliktu, rozsahom a dosahom vysielania a získaným bezdôvodným obohatením.

Navrhovateľka v návrhu na preskúmanie napadnutého rozhodnutia žiadala súd, aby napadnuté rozhodnutie zrušil, pretože je názoru, že vysielanie reklamy medzi jednotlivými časťami programu, keď tieto časti možno odvysielať aj samostatne, prípadne v inom poradí, prípadne aj v iný deň, fakticky zodpovedá vyššie uvedeným pravidlám, zároveň aj ustanoveniu § 35 ods. 2 zákona. Reklamy počas takto koncipovaného programu nenarúšajú celistvosť a hodnotu tohto programu, nakoľko ide o ľahký žáner; javia sa ako jeho prirodzená súčasť. Navrhovateľka ako dôvody na zrušenie rozhodnutia odporkyne uviedla:

a) odporkyňa poskytla navrhovateľke neprimerane krátku lehotu 15 dní na vyjadrenie od doručenia oznámenia na začatie správneho konania (dňa 09.08.2006) vzhľadom na to, že predmetný program bol odvysielaný dňa 27.01.2006 a rozhodnutie odporkyne bolo navrhovateľke doručené až dňa 06.02.2007,
b) odporkyňa nevykonala dôkazy navrhnuté navrhovateľkou na vypočutie režiséra a producentky programu a z tohto dôvodu pri rozhodovaní o predmete správneho konania nevychádzala so spoľahlivo zisteného stavu veci tak, ako to vyžaduje § 44 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní. Odporkyňa sa s navrhnutými dôkazmi vôbec nevysporiadala, v odôvodnení neuviedla, akými úvahami bola vedená pri hodnotení dôkazov, či ich považovala za hodnoverné a podstatné a či vôbec a v akej miere mohli navrhnuté dôkazy prispieť k objasneniu veci,
c) program Slovensko hľadá Superstar II. nebol prerušovaný reklamou, ale reklama bola zaradená medzi jednotlivé časti programu. Program nebol umelo rozdelený pre zaradenie reklamy, čo potvrdzuje priebeh finálových kôl, kde prestávky boli z rovnakých dôvodov ako v semifinále a reklama počas ich trvania do vysielania zaradená nebola,
d) poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. značka 3Sž 34/2006, ktorým bolo rozhodnutie Rady o uložení pokuty 4 000 000 Sk zrušené, pričom sa jednalo o prvé semifinálové kolo Slovensko hľadá Superstar II,
e) odporkyňa sa nevysporiadala s úpravou danej problematiky v kontexte legislatívy európskych krajín, aj keď navrhovateľka na ňu poukázala,
f) navrhovateľka namietala nepreskúmateľnosť rozhodnutia v časti výšky uloženej sankcie.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhla súdu, aby potvrdila napadnuté rozhodnutie, a k dôvodom nezákonnosti, ktoré uviedla navrhovateľka v podanom odvolaní uviedla nasledovné:

a) lehota na zaslanie stanoviska k predmetu správneho konania uplynula navrhovateľke dňa 25.08.2006, pričom stanovisko navrhovateľky k predmetu správneho konania bolo doručené odporkyni až dňa 18.12.2006, pričom navrhovateľka nepožiadala odporkyňu o odpustenie zmeškania lehoty. Napriek vyššie uvedenému sa odporkyňa s obsahom doručeného stanoviska dôkladne oboznámila a v odôvodnení napadnutého rozhodnutia sa s ním aj náležite vysporiadala,

b),c) odporkyňa argumentovala obsahom dôvodov rozhodnutia a doplnila, že skutkový stav bol presne opísaný v obsahu rozhodnutia, nevykonanie dôkazov navrhnutých účastníkom, bolo v rozhodnutí riadne zdôvodnené,

d) k rozhodnutiu Najvyššieho súdu SR 3Sž 34/2006 odporkyňa uviedla, že tvrdenie navrhovateľky v tejto časti považuje za nepravdivé a zavádzajúce, nakoľko Najvyšší súd SR zrušil rozhodnutie odporkyne v danej veci pre nedostatok dôvodov rozhodnutia vo vzťahu k výške sankcie. Nakoľko súd nekonštatoval pochybenie v postupe odporkyne v priebehu správneho konania, je názoru, že napadnuté rozhodnutie v tejto veci obsahuje riadne a dostatočné zdôvodnenie výšky uloženej sankcie ako i úvahy, ktorými sa odporkyňa pri ukladaní pokuty riadila,

e) odporkyňa vo vyjadrení uviedla, že argumentácia navrhovateľky opierajúca sa o právnu úpravu vysielania v rôznych európskych štátoch je vo vzťahu k predmetu správneho konania irelevantná,

f) v napadnutom rozhodnutí je výška uloženej sankcie zdôvodnená dostatočne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne podľa § 246 ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) v spojení s § 64 ods. 5 zákona preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré vydaniu rozhodnutia predchádzalo z dôvodov uvedených v odvolaní a po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu odporkyne č. 761-PgO/0-1791/2006 a písomnými podaniami účastníkov, ako aj po vypočutí zástupcov účastníkov konania na pojednávaní dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky je dôvodné len čiastočne.

Skutkové zistenia obsiahnuté v monitorovaní vysielania predmetného programu nie sú medzi účastníkmi sporné. Predmetný program Slovensko hľadá Superstar II, ktorý bol odvysielaný dňa 27.01.2006 bol rozdelený na tri časti, pričom po a pred každou časťou bol označený sponzor. V danom programe boli odvysielané profily všetkých desiatich finalistov programu Slovensko hľadá Superstar II. Navyše sa v ňom diváci dozvedeli mená dvoch súťažiacich, ktorých porota nominovala na divokú kartu. Boli nimi P. Kepeňová a A. Okálová. Podstatná časť predmetného programu bola pripravená redakčne dopredu, nebola vysielaná naživo a nešlo teda o prenos podujatia. Počas prestávok boli odvysielané upútavky, reklamné bloky, boli označení sponzori programu. V danom prípade zdôvodnenie odporkyne, podľa ktorej jednotlivé bloky programu Slovensko hľadá Superstar II tvoria jeden celok, lebo ide o jedno súťažné kolo celej súťaže, považuje súd za zodpovedajúce zásadám logického myslenia na základe skutkových zistení uvedených v rozhodnutí. V danom programe boli odvysielané profily všetkých desiatich finalistov, cieľom programu bolo skompletizovať celú jedenástku a posunúť ju do finálovej časti a to udelením divokej karty, v danom programe diváci nehlasovali formou SMS správ. Žiaden zo súťažiacich teda zjavne nepotreboval prestávku na oddych. Moderátori neúčinkovali v programe počas vystúpenia súťažiacich a členovia poroty neúčinkovali v častiach, kde boli prezentované profily desiatich súťažiacich. Je preto zrejmé, že obsah programu prestávky žiadnym spôsobom neodôvodňoval, pričom v danom prípade nešlo o prenos žiadneho predstavenia, ale o záznam predstavenia.

Podľa § 35 ods. 1 zákona reklama a telenákup sa zaraďujú do vysielania medzi jednotlivé programy. Z ods. 2 vyplýva, že program už zložený so samostatných častí alebo pri prenose športových a podobne štruktúrovaných podujatiach a predstavení s prestávkami sa reklamné šoty a telenákupné šoty zaraďujú iba medzi jednotlivé časti, alebo počas prestávok.

Podľa § 35 ods. 6 zákona vysielateľ s licenciou môže zaradiť reklamné šoty a telenákupné šoty aj počas vysielania programov, ak sa tým nenaruší celistvosť, hodnota a charakter programu vrátane jeho prirodzených vnútorných prestávok pri dodržaní práv nositeľov práv a za podmienok ustanovených v odsekoch 3 až 5. **Vysielateľ televíznej programovej služby na základe zákona nesmie zaraďovať reklamu ani telenákup počas vysielania programov.**

Podľa názoru senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je potrebné v predmetnej veci vychádzať najmä z druhej vety citovaného ustanovenia § 35 ods. 6 zákona, ktorá je zásadná a prvoradá pre posúdenie danej veci – obsahuje úpravu správania sa vysielateľa na základe zákona. Skutočnosť, že navrhovateľka vytvorila bloky programu, ktoré nespĺňali kritérium samostatného programu, neboli ani samostatnou časťou programu, ale boli programom len vo svojom súhrne predurčilo tiež záver, že pokiaľ bol program prerušovaný a prerušenie využité len na vysielanie reklamy postupovala navrhovateľka v rozpore ustanovením § 35 ods. 6 vety druhej zákona. Pre samotné uloženie sankcie sú splnené zákonom stanovené podmienky.

Podľa § 67 ods. 5 písm. a/ zákona rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby od 100 000 Sk do 5 000 000 Sk, ak porušil podmienky na vysielanie reklám a telenákupu.

Napadnutým rozhodnutím bola navrhovateľke uložená pokuta v sume 4 000 000 Sk, čo znamená vo výške štyroch pätín zákonného rozpätia, teda blízko hornej hranice zákonom určenej sadzby. Senát najvyššieho súdu je toho názoru, že rozhodnutie je preskúmateľné, pretože je náležite zdôvodnené zo všetkých zákonných hľadísk, ako je závažnosť veci, spôsob, trvania a následky porušenia povinnosti s prihliadnutím na rozsah a dosah vysielania, ktoré boli v rozhodnutí vo vzťahu k uloženej sankcii konkretizované a skutkovo vymedzené. Program, ktorý je predmetom daného konania bol odvysielaný v druhej sérii. K správnemu deliktu došlo dňa 27.01.2006, teda pred nadobudnutím právoplatnosti rozsudku NS SR č.k. 4Sž 32/2005 zo dňa 21.12.2005, ktorý rozhodoval vo vzťahu k prvej sérii, ale až po vyhlásení rozsudku. Sankcionovaný subjekt má právo poznať akými úvahami sa správny orgán riadil pri stanovovaní miery závažnosti správneho deliktu a aké skutočnosti považoval za relevantné pre výšku sankcie. Všetky tieto atribúty obsahuje zdôvodnenie výšky uloženej sankcie obsiahnuté v odôvodnení napadnutého rozhodnutia odporkyne. Správne rozhodnutie odporkyňa vydala na základe zákonom povoleného správneho uváženia /§ 245 ods.2 O.s.p./.

Senát najvyššieho súdu sa nestotožnil s výškou pokuty, ktorá bola v tomto prípade navrhovateľke uložená. Vychádzal pri tom z rozhodovacej činnosti súdu v obdobných prípadoch, z ktorej vyplynulo,.že odporkyňa za skutkovo totožné prípady udelila rozhodnutiami číslo RP/200/2005.zo dňa 22.2.2005, číslo RP/219/2005 zo dňa 7.6.2005, číslo RP/220/2005 zo dňa 7.6.2005, číslo RP/223/2005 zo dňa 21.6.2005, číslo RP/224/2005 zo dňa 21.6.2005, číslo RP/225/2005, zo dňa 21.6.2005, číslo RP/232/2005 zo dňa 6.7.2005, číslo RP/233/2005 zo dňa 6.7.2005, číslo RP/234/2005 zo dňa 6.7.2005, číslo RP/235/2005 zo dňa 6.7.2005, číslo RP/236/2005 zo dňa 6.7.2005 a číslo RP/237/2005 zo dňa 6.7.2005 navrhovateľke pokuty vo výške 11 x 500 000 Sk a to za zaradenie reklamy počas programu Slovensko hľadá Superstar. Pokutu vo výške 4 000 000 Sk, vo výške blízko hornej hranice zákonom určenej sadzby, súd považuje za neprimerane vysokú. Zákon totiž umožňuje správnemu orgánu uložiť

pokutu v pomere širokom rozsahu a výška uloženej pokuty závisí síce od subjektívneho hľadiska správneho orgánu, ale musí prihliadnuť na charakter porušenia právneho predpisu a jeho následky. Poukazujúc na zásadu obsiahnutú v § 3 ods. 4 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len správny poriadok) v spojení s § 71 zákona, podľa ktorej správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely a zároveň s prihliadnutím na viacnásobné opakované a vedomé porušenie predmetného ustanovenia zákona, dospel senát Najvyššieho súdu SR k záveru, že napadnuté rozhodnutie odporkyne v časti výroku o uložení pokuty podľa § 250q ods. 2 veta druhá O.s.p. v spojení s § 250j ods. 5 O.s.p. zmení vo výške uloženej pokuty na 2 000 000 Sk. Zmenená výška pokuty zodpovedá podľa názoru súdu charakteru a závažnosti porušenia povinnosti.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250l ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že nepriznal náhradu trov konania navrhovateľke nakoľko bola v konaní úspešná leen čiastočne.

POUČENIE: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 22. augusta 2007

NAJVYŠŠÍ SÚD Slovenskej republiky -7- BRATISLAVA

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková